

РЕШЕНИЕ

№ 12903

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1560** по описа за **2026** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С., чрез процесуален представител юрисконсулт С. С., срещу решение № 29 от 05.01.2026 г. на Софийски районен съд (СРС), 97-ми състав, постановено по НАХД № 11878/2025 г., с което е отменено негово Наказателно постановление /НП/ № 22-2500354/09.07.2025 г. за налагане на имуществена санкция в тежест на „ЮС2“ ЕООД, в размер на 2 000 /две хиляди/ лв., на основание чл. 416, ал. 5, във вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекс на труда /КТ/, за извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 99, ал. 1, вр. чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2/2004 г./Наредбата).

По изложените в касационната жалба доводи за неправилност на съдебното решение се претендира отмяната му и потвърждаване на издаденото НП. Конкретните възражения са за неправилно приложение на материалния закон. Тезата на жалбоподателя е за наличие на отделни извършени нарушения на правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (ЗБУТ), поради което съдът погрешно е приел, че издадените три наказателни постановления

санкционират едно и също административно нарушение. Жалбоподателят възразява срещу извода на СРС, че множеството необезопасявания на обекта представляват проявление на едно неделимо задължение, респ. че е допуснато нарушение на принципа *non bis in idem*. Изтъква, че става въпрос за различни технологични конструкции, чието обезопасяване изисква различни съоръжения и методи за предотвратяване на специфични рискове. Акцентира, че стълбищата се обезопасяват съгласно императивната норма на чл. 99, ал. 1 от Наредба № 2/2004 г., която съдът изобщо не е обсъдил, цитирайки вместо нея относимата към други случаи разпоредба на чл. 61 от Наредбата. Касаторът подчертава, че правната квалификация на процесното НП № 22-2500354 се различава от тази в останалите две наказателни постановления. Счита, че Наредба № 2 от 22.03.2004 г. съдържа множество самостоятелни изисквания и нарушаването на всяко от тях представлява отделно административно нарушение съгласно чл. 18 от ЗАНН. В конкретния случай отговорността на дружеството „ЮС2“ ООД по процесното НП е ангажирана за неизпълнение на задължението за поставяне на парапети на стълбищните рамене, което е квалифицирано като нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 99, ал. 1 и чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/2004 г. Обобщава, че нарушението е доказано и е правилно квалифицирано по чл. 413, ал. 2 от КТ.

Доводите в касационната жалба се поддържат в съдебно заседание от юрисконсулт С., което претендира отмяна на въззивното решение и потвърждаване на оспореното пред СРС наказателно постановление.

Ответникът - „ЮС2“ ЕООД, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, ХХІХ-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в законоустановения срок за това.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на НП, съдът е приел за установено от фактическа страна, че на 23.04.2025 г. служители на ДИТ-С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект „Многофамилна жилищна сграда с офиси, гаражи и две подземни паркинг нива“ - УПИ VI, кв. 274, м. ГГЦ Зона Б-19, район „В.“, СО, с възложител „ИДЕЛ БИЛДИНГ“ ООД. Проверяващите установили, че на третия етаж на обекта се извършват строително-монтажни работи (СМР) - запълване на дупки с пяна от двама работника - А. Р. Р. и Р. Р. Т., без да са обезопасени срещу падане от височина на хора и предмети стълбищните рамене от 1-ви до 5-ти етаж с парапети, асансьорните шахти от 1-ви до 5-ти етаж чрез бордова лента за краката, средно и главно перило за ръцете, както и контурите на 2-ра етажна плоча чрез бордова лента за крака, средно или главно перило за ръцете.

Заварените на място работници попълнили декларации, в които посочили, че имат сключен

трудоу договор с „ЮС2“ ООД, на което дружество проверяващите връчили призовка на основание чл. 47, ал. 1 от АПК с указания за представянето на документи пред ДИТ - С..

На 29.04.2025 г. в ДИТ - [населено място] е представен констативен протокол за отстранени нарушения, придружен със снимков материал. Резултатите от проверката и представените от дружеството документи са обективирани в протокол с изх. № ПР2516664/16.05.2025 г., като на същата дата е съставен АУАН № 22-2500354 срещу „ЮС2“ ООД, в качеството му на работодател, за извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл.99, ал.1, вр. чл.60, ал.1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за това, че не е осигурил ЗБУТ на работниците, като не е обезопасил с парпети стълбищните рамене от 1-ви до 5-ти етаж.

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС НП № 22- 2500354, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ, на „ЮС2“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр чл. 99, ал. 1, вр. чл. 60, ал.1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г.

Съдът е установил, че въз основа на констатациите от проверката срещу дружеството са издадени още две наказателни постановления.

С НП № 22-2500355/09.07.2025 г. е наложена имуществена санкция на „ЮС2“ ООД за извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл. 60, ал. 1 и чл.61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за това, че не са осигурени ЗБУТ на работниците, като не са обезопасени асансьорните шахти от 1-ви до 5-ти етаж, които създават опасност от падане от височина на предмети и хора, чрез бордова лента за краката, средно и главно перило за ръцете.

С НП № 22-2500356/09.07.2025 г. е наложена имуществена санкция за извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл. 60, ал. 1 и чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за това, че не са осигурени ЗБУТ на работниците, като не са обезопасени срещу падане от височина на предмети и хора контурите на 2-ра етажна плоча с най-малко бордова лента за крака, средно или главно перило за ръцете или чрез друго еквивалентно алтернативно решение.

При излагане на правните си изводи съдът е приел за безспорно установено, че „ЮС2“ ООД има качеството на работодател по смисъла на закона и носи отговорност за осигуряването на ЗБУТ на своите работници на обекта. Съдебният състав е кредитирал изцяло показанията на актосъставителя Р. Ц. А.-Г. и събраните писмени доказателства, като е потвърдил, че нарушението е извършено както от обективна, така и от субективна страна. Въпреки доказаното нарушение обаче, съдът е достигнал до извод за незаконосъобразност на НП поради възприето от състава на СРС единство на нарушението. Счетено е, че необезопасяването на стълбищата, шахтите и етажната плоча на един и същи обект не формират три отделни нарушения, а са проявление на едно и също неделимо задължение за предотвратяване на риска „падане от височина“. За нарушен е посочен принципа non bis in idem, тъй като административнонаказващият орган (АНО) е раздробил еднородното неизпълнение на три отделни акта, вследствие на което е санкционирал дружеството три пъти за едно и също деяние. Съдът е посочил, че множеството необезопасени места на обекта могат да завишат обществената опасност и да повлияят на размера на глобата, но не дават основание за налагане на множество отделни санкции по реда на чл. 18 от ЗАНН.

С тези мотиви съдът е отменил НП № 22-2500354 като незаконосъобразно.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Въззивният съд правилно е приел, че „ЮС2“ ООД притежава качеството „работодател“ по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2/2004 г. В това си качество дружеството е адресат на императивните задължения по чл. 16, т. 1, б. „б“ от същата наредба за осигуряване на комплексни здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи при извършване на строително-монтажни работи (СМР). Съответстващ на доказателствата по делото е и изводът за извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 99, ал. 1 и чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2, доколкото не се оспорва от санкционираното лице липсата на поставени предпазни парапети на стълбищните рамене от 1-ви до 5-ти етаж в обекта.

Горното обосновава извод за съставомерност на деянието от обективна и субективна страна, което в противоречие с приетото от СРС настоящият съд намира, че притежава самостоятелен характер. В тази насока касационната инстанция не споделя становището на въззивния съд за наличие на „едно неделимо задължение“, обусловило извода му за нарушение на принципа *non bis in idem* в контекста на издадените срещу дружеството други две наказателни постановления. В случая са налице три отделни административни нарушения, тъй като всяко едно от тях има различен предмет и технологична специфика. Стълбищата, асансьорните шахти и етажните плочи представляват отделни, самостоятелни конструктивни елементи на строежа. Основателно е възражението на касатора, че всеки от тези елементи изисква специфичен вид обезопасяване.

Съгласно чл. 99, ал. 1 от Наредба № 2/2004 г. слизането и изкачването на работещи по наклони, по-големи от 20°, се извършва по стълби, обезопасени с парапети. Посочената разпоредба въвежда конкретно изискване за осигуряване на ЗБУТ, различно от общите способности за защита на останалите елементи от строежа.

Действително, липсващите в обекта приспособления (съоръжения, ограждения) обезпечават един и същ риск - „падане от височина“, но механизмът на неговото проявление и техническите средства за неговото предотвратяване са различни за всяка от конструкциите. Обстоятелството, че нарушенията са констатирани в рамките на една проверка, не заличава тяхната индивидуалност, тъй като те не са обвързани в отношение на единство по време и място, а се касае за неизпълнение на законови изисквания към различни по вид и функция технически съоръжения. Тезата, че обектът е един или едно „работно място“, не заличава самостоятелния характер на всяко допуснато неизпълнение на специфичните технически правила за безопасност. Задължението за осигуряване на безопасност на труда не е общо и абстрактно, а се материализира чрез спазването на множество конкретни технически правила. Следователно всяко отделно нарушаване на специфична технологична норма съставлява отделно деяние по смисъла на чл. 18 от ЗАНН.

Друг извод не следва от наличието на общ законов текст (чл. 275, ал. 1 от КТ), т.к. същият не превръща поредицата нарушения в едно деяние. Освен това, процесното наказателно постановление е издадено за нарушение на чл. 99, ал. 1 от Наредба № 2/2024 г. (специална норма в Раздел IV „Стълби“), докато останалите НП се основават на разпоредбата на чл. 61 от същата наредба, посочваща общите изисквания за предотвратяване на риска „падане от височина“. В тази

насока основателно е възражението в жалбата, че съдът неправилно е игнорирал разпоредбата на чл. 99, ал. 1, която е изрично е посочена в АУАН и НП, и е приложил по аналогия обща норма, която не е част от повдигнатото административнонаказателно обвинение.

При наличието на множество отделни нарушения, административнонаказващият орган е длъжен, при спазване на чл. 18 от ЗАНН, да наложи отделно наказание за всяко от тях. Това в случая е сторено именно посредством издадените три наказателни постановления. Нарушението по процесното НП е доказано, квалифицирано е коректно от АНО, а „раздробяването“ на санкциите за всеки конструктивен елемент е в пълно съответствие с процесуалните правила.

С оглед изложеното, като е приел допуснатите от ответника нарушения за еднородно деяние, въззивният съд е постановил неправилно решение. Същото следва да бъде отменено и при условията на чл. 222, ал. 1 от АПК да се постанови друго по същество, с което да се потвърди изцяло НП № 22-2500354/09.07.2025 г.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, ХХІХ -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 29 от 05.01.2026 г. на Софийския районен съд, 97-ми състав, постановено по НАХД № 11878/2025 г., и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2500354 от 09.07.2025 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда".

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: